

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

SCIENTIA

7

OCTOBER, 2022

CHICAGO, USA

SECTORAL RESEARCH XXI: CHARACTERISTICS AND FEATURES

IV INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND THEORETICAL CONFERENCE

**EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM**

7 October, 2022

Chicago, USA

**SECTORAL RESEARCH XXI:
CHARACTERISTICS AND FEATURES
IV International Scientific and Theoretical Conference**

Chicago, 2022

SECTION 11.

PUBLISHING AND PRINTING

STATISTICS OF QR CODE USAGE IN POLYGRAPHY

Bilchuk O.S., Bokareva Y.S. 49

SECTION 12.

COMPUTER AND SOFTWARE ENGINEERING

АВТОМАТИЗАЦІЇ ПЕРЕВІРКИ ПРОГРАМНОГО КОДУ НА С#
СТУДЕНТАМИ ТА ВИКЛАДАЧАМИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН
ПРОГРАМУВАННЯ/ТЕХНОЛОГІЇ ПРОГРАМУВАННЯ

Антонов Ю.С. 53

SECTION 13.

SOCIOLOGY AND STATISTICS

MORAL VALUES IN THE PROFESSIONAL CULTURE OF A SPECIALIST

Prokhorenko T.G. 56

SECTION 14.

PHILOLOGY AND JOURNALISM

LANGUAGE LEARNER MOTIVATION FOR MEDICAL STUDENTS OF
PROFESSIONAL PRE-HIGHER AND HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Fyshchuk L. 58

АРТУР КОНАН ДОЙЛ: МАРКЕРИ ПИСЬМЕННИЦЬКОГО УСПІХУ

Кеба О.В. 61

НОВИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ ГЕТЕЗНАВСТВА: ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ
ІНТЕРПРЕТАЦІЙ ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ ПИСЬМЕННИКА

Фесак П.С. 64

SECTION 15.

PEDAGOGY AND EDUCATION

ЕЛЕКТРОННІ ОСВІТНІ РЕСУРСИ ЯК ЗАСОБИ НАВЧАННЯ В УМОВАХ
ПРОЄКТУВАННЯ ОСВІТНЬО-РОЗВИВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ЦИФРОВОЇ
КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Чорноус О.В. 68

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-
ІНТЕРНІВ АКУШЕР-ГІНЕКОЛОГІВ

Щурко Д.М., Щурко М.І., Малюк В.В. 70

Щурко Дар'я Миколаївна

кандидат медичних наук, доцент кафедри акушерства і гінекології
Одеський національний медичний університет, Україна

Щурко Микола Іванович

кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри акушерства і гінекології
Одеський національний медичний університет, Україна

Малюк Віктор Вікторович

кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри акушерства і гінекології
Одеський національний медичний університет, Україна

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ АКУШЕР-ГІНЕКОЛОГІВ

В умовах сучасного суспільства одним із провідних завдань вищої медичної освіти є проблема забезпечення професійного розвитку. Між фундаментальними теоретичними знаннями та реальною практикою медицини в професійній медичній освіті існує нерозривний зв'язок, який потребує розширення способів реагування на виклики фахової медичної підготовки протягом професійної діяльності. Впровадження компетентісного підходу у сучасній вищій медичній освіті є пріоритетним напрямком. Розробка сучасних науково-педагогічних методик і технологій є ефективним механізмом впровадження компетентісного підходу у післядипломній освіті [1].

Стаття 47 закону України «Про вищу освіту» визначає сутність післядипломної освіти: «Післядипломна освіта – це спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення та оновлення її знань, умінь і навичок на основі здобутої раніше вищої освіти (спеціальності) або професійно-технічної освіти (професії) та практичного досвіду» [2].

Компетенція – комплексна характеристика готовності випускника застосовувати знання, уміння, навички в стандартних ситуаціях професійної діяльності. Увага переноситься з процесу навчання на його результат. Компетенції формуються і в процесі набуття знань, і в процесі набуття умінь. Характеристика компетентісного підходу: орієнтація на формування особистості фахівця професіонала, міждисциплінарна модель навчання, професійно-орієнтована спрямованість, інтерактивні форми навчання. Результат навчання описується компетенціями [3].

Компетентність має дієвий, практично-орієнтований характер. Це динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійності, світогляду і громадських якостей, морально-етичних цінностей, які визначають здатність особи успішно здійснювати професійну діяльність [4]. Одним із шляхів вирішення зазначеної проблеми є оновлення вищої освіти, перенесення уваги з процесу навчання на його результат.

14 липня 2022 року наказом МОЗ України № 1219 прийнята «Примірна програма підготовки в інтернатурі» за спеціальністю «Акушерство і гінекологія». Ця програма є комплексом освітніх та практичних компонентів, метою яких є забезпечення набуття лікарями інтернами компетентностей, необхідних для отримання кваліфікації лікаря-спеціаліста, професійної готовності до самостійної роботи за фахом акушер-гінеколога. Вся підготовка ґрунтується на академічній доброчесності, медичній етиці та деонтології,

доказовій медицині [5]. Програму підготовки в інтернатурі складено з урахуванням вимог Європейської ради та Коледжу акушерства та гінекології (EBCOG) до підготовки фахівців акушерів-гінекологів.

Тривалість підготовки в інтернатурі 33 місяці (171,6 кредитів). Освітня частина інтернатури проходить в закладах вищої або післядипломної освіти на протязі 9 місяців (3 місяці щорічно). Практична частина інтернатури проходить на базах стажування інтернів (24 місяці).

Згідно програми в перелік обов'язкових компетентностей по закінченню інтернатури входить: інтегральна компетентність, загальні компетенції та професійні компетентності.

Інтегральна компетентність визначає вміння розв'язувати спеціалізовані проблеми і задачі в галузі охорони здоров'я за спеціальністю «Акушерство і гінекологія».

Загальні компетенції включають: знання основ законодавства України про охорону здоров'я та їх застосування у щоденній практиці, здатність до абстрактного мислення, пошуку, аналізу, синтезу, опрацювання інформації, зокрема з різних джерел та у взаємозв'язку зі своєю сферою діяльності. Крім того, загальні компетенції включають здатність до професійної діяльності з урахуванням принципів академічної доброчесності на основі етичних норм, поваги до культурної, етнічної, релігійної, гендерної та соціальної різноманітності, із зобов'язанням зберігати конфіденційність та гідність пацієнта.

Особлива увага приділяється професійним компетенціям. Професійні компетенції включають оволодіння загально-медичними знаннями та вміннями, що дозволять здійснювати медичну допомогу вагітним, породіллям і гінекологічним хворим на основі принципів доказової медицини і уніфікованих клінічних протоколів та стандартів медичної допомоги.

Для кожної компетенції, практичної навички визначається діапазон від «А» до «D»: А: знає, описує; В: виконує, демонструє під наглядом; С: виконує, демонструє самостійно; D: виконує, вчить або контролює молодших інтернів у демонстрації та виконанні. Для кожного практичного навичку визначена і кількість маніпуляцій, які лікар інтерн повинен виконати на протязі 3 років інтернатури.

Для досягнення цієї мети на клінічній базі обладнаний стимуляційний центр. Він дозволяє підвищити ефективність підготовки фахівців, проводити відпрацювання діагностичних та хірургічних навичок як на муляжах, так і в реальному часі в лікувальній практиці, опанувати й удосконалювати методики.

Під керівництвом співробітників кафедри лікарі інтерни на стимуляційних муляжах відпрацьовують практичні навички із закріпленням придбаного досвіду в реальному часі, що дозволяє інтернам самостійно вирішувати реальні клінічні завдання. Тільки спостереження за досвідченими фахівцями під час виконання тієї чи іншої маніпуляції не має ефективних результатів в освоєнні практичних навичок та компетенцій лікарів-інтернів. Саме самостійне відпрацювання та освоєння практичної навички до «автоматизму» дозволяє інтернам відчути відповідальність за маніпуляцію, яку він виконує і потім на практиці з вагітними та хворими перевірити свої знання і вміння та визначитися у подальшому професійному удосконаленні тієї чи іншої маніпуляції.

Кожна практична навичка чи компетенція оцінюється викладачем від А до D та заноситься до щоденника лікаря інтерна. Оцінка від А до С може змінюватися на протязі 3 років навчання, якщо лікар-інтерн вдосконалює їх в стимуляційному центрі та повторно складає іспит. Крім того, проходячи практичну частину інтернатури на базах стажування лікар-інтерн веде щоденник та заносить в нього кількість виконаних практичних навичок. Виконання кількості практичних навичок є обов'язковим для отримання кредитів після закінчення інтернатури.

Підсумовуючи все вище сказане, можна зробити висновок, що залучення симуляційних центрів і університетських клінік підвищує якість підготовки лікарів-

інтернів і наближає українську систему навчання до європейської. Реформа, яка відбувається в підготовці лікарів-інтернів акушер-гінекологів, дозволяє удосконалити освітній стандарт спеціальності «акушер-гінеколог», формує широкий спектр практичних навичок, дає можливість використовувати технічні засоби та інноваційні технології, більш ефективно готувати спеціалістів.

Усі перелічені фактори є об'єктивним підґрунтям для створення нової платформи і бази підготовки фахівців високо рівня. Перший досвід нашого університету підтверджує доцільність обраного шляху.

Список використаних джерел:

1. В. В. Краснов, О. І. Костюк, О. В. Уваркіна, А. С. Третьякова. Актуальність формування загально гуманітарних компетенцій у післядипломній підготовці медичних фахівців. *Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні* : матеріали XIV всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, присвяченої 60 річчю ТДМУ. Тернопіль. 2017. С 251-252.
2. Закон України «Про вищу освіту». *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. – 2014 – № 37-38, ст.2004).
3. Козлова Г.М. Методика викладання у вищій школі : Навчальний посібник. Одеса, ОНЕУ, 2014 – 200 с.
4. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології : Підручник, 3-тє видання, виправлене. Академвидав, 2015. 304 с.
5. Примірня програма підготовки в інтернатурі. *Наказ МОЗ України №1219 від 14.07.2022 р.*